

Janda radzi i wyszydza

Krystyna Janda pisze z prawdziwą pasją – żywo, barwnie i ciekawie. Od tej lektury naprawdę trudno się oderwać

Felietony, pisane dla miesięcznika „Uroda” i późniejsze – dla „Pani”, stają się dla Krystyny Jandy sposobem na odreagowanie wiecznej, jak sama przyznaje, „potrzeby kreacji”. I widać to w każdym kolejnym materiale. Aktorka jest główną bohaterką każdego z nich. Z rozbijającą otwartością przyznaje, że pisze o sobie samej, bo inaczej nie potrafi. Na książkę „Różowe tabletki na uspokojenie” składają się więc szybkie, lecz nie powierzchowne, niektóre dowcipne, inne moralizatorskie obrazki z życia Krystyny Jandy. Znajdziemy ją na ulicy robiącą karczemną awanturę kobiecie bijącej niesłusznie dziecko, pochyloną nad „Książeczką przed pierwszą komunią” swego syna Jędrka, słuchającą historii ludzi cierpiących na schizofrenię i płaczącą razem z Andrzejem Wajdą w kinie podczas sceny umierania ET w filmie Spielberga.

Janda wprowadza czytelnika za kulisy teatru i na plan filmowy, wsiada razem z nim do samochodu przemierzającego terytoria Stanów Zjednoczonych czy Polski. Przyjaźni się ze znanymi ludźmi, dyskutuje z nimi, słucha wiecznie powtarzających się wątków w kobiecych historiach miłosnych, radzi, wyszydza, tępi chamstwo, przyznając się jednocześnie do

własnych błędów. Zostawia także trochę miejsca dla odbiorcy swoich tekstów, który nie musi lekko stać z boku Jandy pisarki, tak jakby stał z pewnością obok Jandy aktorki.

Dzięki otwartości, na jaką zdobyła się jako pisarka, ma szansę pozyskać wiernych czytelników, którzy może nie do końca akceptują ją jako aktorkę. Jak sama przyznaje, od krytyka filmowego usłyszała opinię, że pisanie to jej największy talent.

Krystyna Janda urodziła się 18 grudnia 1952 roku w Starachowicach. W 1975 roku ukończyła studia na PWST w Warszawie. Debiutowała w w roli Anieli w „Ślubach panieńskich” Aleksandra Fredry w reżyserii Jana Świderskiego w Teatrze Ateneum w Warszawie. Jest laureatką wielu nagród, m.in. Nagrody im. Leona Schillera, Super Złotej Kaczki – dla najlepszej aktorki w historii polskiego kina oraz Super Wiktora '98 za całokształt twórczości. Od 1987 roku jest aktorką Teatru Powszechnego w Warszawie. Zagrała w ponad 50 filmach. Do jednego z najważniejszych w swej karierze zalicza „Przesłuchanie” Ryszarda Bugajskiego.

MONIKA GOŁĄB

- *Krystyna Janda „Różowe tabletki na uspokojenie”. WAB, 2002*

